

Ved afslutningen af 1. behandling i folketinget vedtoges det — efter at der fra kommunistisk side var begæret afstemning — med 95 stemmer mod 7 (DK) at lade lovforslaget overgå til 2. behandling; 11 medlemmer (DR) stemte hverken for eller imod.

I betænkningen fra det udvalg, der havde sagen til behandling, udtales bl. a.:

„Der har indenfor udvalget været rejst spørgsmål om at fritage *studie- og legatophold i udlandet* for pligten til at erlægge afgift.

Der er indenfor udvalget enighed om, at sådanne studie- og legatophold i udlandet, der har en *varighed af 3 måneder eller derover*, bør fritages for afgiftspligt, idet man har ment, at de pågældendes ophold i udlandet i studie- og uddannelsesøjemed i sådanne tilfælde må siges at være af en mere varig karakter.

Finansministeren har erklæret sig enig heri.“

Under lovforslagets 2. behandling i folketinget blev bl. a. spørgsmålet om en ændring af bestemmelsen i § 4 angående *afgiften af tilbageleveret rejsevaluta* samt om lempelser for *rejser i de nordiske nabolande* rejst. Angående det sidstnævnte udtalte *finansministeren* på foranledning af *Steen* (RV), at han gerne ville overveje og undersøge, „*hvorvidt man ved en særlig lejlighed kan tage en anden stilling til spørgsmålet om skandinaviske rejser.*“

Angående den tilbageleverede rejsevaluta udtalte finansministeren i landstinget som svar på et spørgsmål af *Villemoes* (V):

„Når bestemmelsen [i § 4] er formet, som den er, skyldes det, at det ikke vil kunne konstateres, om det virkelig er rejsevaluta, der tilbageleveres. Der er altså en risiko for, at folk har skaffet sig anden valuta, som de går hen og får 20 pct. godtgørelse for. Man kunne sige, at denne fare ikke består, når det drejer sig om rejsechecks, men lad os tænke os, at en person rejser i udlandet og har et beløb med sig i rejsechecks; så skaffer han sig i udlandet anden valuta — noget sådant foregår jo af og til —, og så bruger han denne anden valuta til sine rejseudgifter, medens han er i udlandet, og når han kommer hjem, præsenterer han sine rejsechecks og beder om at få afgiften af dem godtgjort. Selv rejsechecks betyder derfor ikke nogen garanti mod misbrug. Jeg håber, at bestemmelsen, som den er formet, vil animere folk, der skal rejse, til ikke at rekvirere mere rejsevaluta, end de nogenlunde regner med at kunne opbruge, og skulle deres beregning slå fejl, at de da skåner landets valuta ved at rejse hjem en dag før.“